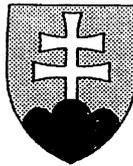

Rada pre vysielanie a retransmisie Kolárska 6, P.O.Box 159, 810 00 Bratislava I	
27-04-2009	
Podnikateľ: 1695	Číslo spisu:
Výkonník: 1695	Výdavok: 1695

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 27.4.2009

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 13.5.2009 Hlaváčik

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, s.r.o.**, Bratislavská č. 1/a, Bratislava, zastúpená: Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou, Trnavská č. 11, Bratislava, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisie**, Kolárska č. 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/55/2007 zo dňa 25.09.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/55/2007 zo dňa 25.09.2007 **potvrzuje**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľka **je povinná** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok za podaný opravný prostriedok 66 € do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/55/2007 zo dňa 25.09.2007 navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zák.č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 308/2000 Z.z.)

tým, že dňa 11.12.2006 odvysielala v rámci programu Paľba príspevok s názvom Poprava, ktorý spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd, uložila podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu, pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zák. č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 000 000,-- Sk.

Odporkyňa rozhodnutie odôvodnila tým, že konaním navrhovateľky došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd P. Kutiša (dotknutá osoba), ktorá bola v odvysielanej reportáži priamo spätá so závažným trestným činom vraždy podnikateľa J. Kubašiaka a pre svoje okolie bola identifikovateľná, čím boli narušené jej osobnostné práva, dobré meno, dobrá povesť a osobná česť. Pri stanovení výšky sankcie vzala odporkyňa do úvahy aj fakt súvisiaci s mierou zavinenia, keďže navrhovateľka konala v omyle, čo však nepovažovala odporkyňa za exkulpačný dôvod. Nepravdivé informácie a nesprávne identikity si vysielateľka mohla overiť vo svojom archíve, keďže v programe Televízne noviny dňa 16.11.2006 odvysielala reportáž, v ktorej použila správne obrazové podobizne a mená páchatel'ov.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka uvádzajúc, že v reportáži odvysielanej dňa 11.12.2006 prišlo len k zverejneniu obrazových podobizní s uvedením iných mien, pričom navrhovateľka odvysielala ospravedlnenie už dňa 18.12.2006, čo považuje za postačujúce a poskytujúce dostatočnú satisfakciu za zásah do práv poškodených. Uviedla, že tvorcovia príspevku komunikovali s príslušnými orgánmi policajného zboru a ďalšími im nadriadenými orgánmi formou osobných rozhovorov, pričom tvorca príspevku Ján Pasiar uviedol, že v predmetnej reportáži s názvom *Poprava* rozoberal s odborníkmi – foréznym psychológom a policajným prezidentom, profily vrahov zavraždeného J. Kubašiaka a možné príčiny samotnej vraždy. Na relácii malo spolupracovať Prezídium Policajného zboru Slovenskej republiky, ktoré dodalo aj vsetok video a fotomateriál. Tieto materiály zabezpečovalo Tlačové oddelenie Policajného zboru SR. Fotografie, ktoré vysielateľka zverejnila v reportáži boli rovnako z tohto zdroja, pričom autor príspevku neočakával, že polícia poskytne fotografie vrahov a z tohto dôvodu žiadala len poskytnutie identikity. Odpoveďou tlačového oddelenia PZ SR malo byť, že identikity nemajú, vedeli o koho ide. Uvedenou dezinformáciou zo strany polície sa podľa vyjadrenia autora príspevku zaoberá aj inšpekcia Ministerstva vnútra SR, ktorej výsledkom bolo uloženie sankcie voči zodpovednej príslušnej osobe.

Navrhovateľka uviedla, že po odvysielaní príspevku ju oslovil právny zástupca jedného z bývalých policajtov, ktorého fotka sa objavila pod menom skutočného vraha a navrhovateľka

podľa tlačového zákona dotknutým osobám ako aj divákovi sa ospravedlnila dňa 18.12.2006, pričom právny zástupca ako aj poškodený následne informovali vysielateľku, že nemajú záujem na ďalšom súdnom konaní a žalobu v súvislosti s ochranou osobnosti nepodávajú.

Navrhovateľka uviedla, že nespochybňuje ustanovenia zákona o vysielaní a retransmisii, na podklade ktorého je vysielateľka objektívne zodpovedná za vysielanie bez ohľadu na zavinenie, má však za to, že odporkyňa pri svojom rozhodovaní o vine, treste a výške pokuty neprihliadla na viacero skutočností:

1. Na skutočnosť, že k omylu došlo zavinením tretieho subjektu, hodnoverného orgánu štátnej správy, ktorý bol v kauze oprávnený poskytovať informácie.
2. Zo strany vysielateľky nešlo úmysel poškodiť dobré meno poškodeného.
3. Rada pri určení sankcií neprihliadla na snahu vysielateľa uviesť skutočnosť na pravú mieru a poskytnúť poškodenému adekvátnu normu satisfakcie, s ktorou v konečnom dôsledku súhlasila ja samotný poškodený.

Podľa navrhovateľky je zarážajúce, že odporkyňa má za to, že odvysielaním predmetného príspevku bolo zasiahnuté do ľudskej dôstojnosti poškodeného, pričom sám poškodený sa domnieva a neuplatňuje svoje údajné práva súdnou alebo mimosúdnou cestou.

Navrhovateľka nesúhlasí ani s tvrdením rady, že vysielateľka mala možnosť overiť si pravdivosť informácií dodaných hodnoverným, relevantným zdrojom. Uviedla, že v čase príprav predmetnej reportáže s názvom Poprava do relácie Paľba, redaktor pripravovanej reportáže požiadal príslušný policajný orgán o dodanie identifikatív, ktoré boli odprezentované na tlačovej besede ako podobizne páchatelov trestnej činnosti. V čase príprav reportáže príslušný policajný orgán preveroval viacerých podozrivých so spáchania trestnej činnosti. Poskytol redaktorovi obrazové podobizne – fotografie vtedy preverovaných troch osôb, ktorých označil ako páchatelov trestnej činnosti. Iné podľa vyjadrenia zodpovedné osoby k dispozícii nemali. Túto skutočnosť rada dostatočne nezohľadnila pri určovaní výšky pokuty. Rady nezohľadnila, že sám poškodený sa nedomáha nápravy vágneho stavu voči vysielateľovi v občiansko-právnom konaní ani mimosúdnou cestou. Rovnako rada nesprávne postupovala, keď absolútne vylúčila skutočnosť, že vysielateľka bola uvedená do omylu tretím subjektom, pričom sama z vlastnej iniciatívy sa snažila a vykonala všetky adekvátne potrebné úkony na zamedzenie trvania ďalšieho protiprávneho stavu. Uložená sankcia vo výške 1 000 000,- Sk nie je ani na hranici dolnej

sadzby ani na hranici hornej sadzby, pričom uvedenú považuje navrhovateľka za neprimeranú, za neadekvátnu a rovnako nedostatočným spôsobom odôvodnenú zo strany správneho orgánu.

S poukazom na uvedené požiadala navrhovateľka súd, aby rozhodnutie zamietol a vrátil rade pre vysielanie na ďalšie konanie.

K podanému opravnému prostriedku sa dňa 14.11.2008 vyjadrila odporkyňa uvádzajúc, že v tomto prípade je nepochybné, že v programe odvysielanom navrhovateľkou dňa 11.12.2006 došlo k omylu zo strany vysielateľky v prezentácii fotografií páchatel'ov zodpovedných za spáchanie trestného činu. K argumentácii navrhovateľky, že v značnej miere došlo k omylu zavinením tretieho subjektu odporkyňa uviedla nasledovné: „Zavinenie nie je ponurým znakom správneho deliktu, ku ktorému došlo porušením zák.č. 308/2000 Z.z., podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona prišlo budú zohľadnené pri uložení sankcie, druhu alebo výšky ale nie sú dôvodom na zastavenie konania. Odporkyňa uviedla, že navrhovateľka na ústnom pojednávaní v priebehu správneho konania uviedla, že na verifikáciu tvrdenia o omyle tretieho subjektu predloží odporkyňi korešpondenciu medzi navrhovateľkou a Prezídium policajného zboru. Následne však navrhovateľka zaslala odporkyňi stanovisko, v ktorom tvrdí, že korešpondenciu nemá, keďže tvorcovia príspevku komunikovali iba formou osobných rozhovorov s príslušnými orgánmi policajného zboru a preto zaslali odporcovi stanovisko od tvorcov príspevku, ktoré je súčasťou administratívneho spisu. Uvedená argumentácia má teda význam podľa odporkyne len pri odôvodnení, ktoré sa týka výšky uloženej sankcie. Odporkyňa ďalej uviedla, že navrhovateľka mala a mohla vedieť aké je správne meno a podobizeň jedného s páchatel'ov, keďže už dňa 16.11.2006 odvysielala v rámci televíznych novín príspevok s názvom Zadržali páchatel'a, v ktorom odzneli informácie s tlačovej porady polície, pričom Prezident PZ SR oznámil mená páchatel'ov aj ich podobizne. Navrhovateľka až dňa 11.12.2006 odvysielala v programe Paľba príspevok Poprava, kde bola uvedená nesprávna fotografia, ako aj nesprávne meno páchatel'a. Odporkyňa uviedla, že pripustením argumentácie navrhovateľky, že pokiaľ poškodený sa nedomáha nápravy, porušenie § 19 zák.č. 308/2000 Z.z. by znamenalo nasledovné:

1. Rozhodnutia orgánu verejnej moci by stali závislé od skutočnosti, či sa dotknutá osoba domáha nápravy.
2. Navrhovateľka by bola oprávnená odvysielat' programy, ktoré by zasahovali do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd, ak by nedošlo k uplatneniu si svojich práv poškodeným súdnou alebo mimosúdnou cestou.

3. V prípade, ak by nedošlo k uplatneniu práv poškodeným, § 19 zák.č. 308/2000 Z.z. by sa stal obsolentným ustanovením. Jeho porušenie by mohlo byť vyslovené až po uplatnení práv poškodeným.

Odporkyňa uviedla, že pri posudzovaní miery zavinenia v tomto prípade vzala do úvahy, že:

1. Navrhovateľka bola za porušenie § 19 zák.č. 308/2000 Z.z. viackrát sankcionovaná, teda mala a mohla vedieť, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zák.č. 308/2000 Z.z.
2. Navrhovateľka pravdepodobne konala v omyle, ale mala možnosť overiť si obrazové podobizne obvinených.
3. Navrhovateľka dňa 18.12.2006 v rámci programu Paľba odvysielala opravu nesprávne zverejnených fotografií spolu s ospravedlnením.
4. Zohľadnila skutočnosť, že navrhovateľka sama odvysielala opravu, ale zámenou fotografie došlo k závažnému zásahu do zásahu do základných práv a slobôd, preto odporkyňa nepovažovala opravu za dostatočnú, keďže sa z nej divák nedozvedel z akého dôvodu došlo k zámene podobizne a kto je dotknutou osobou v dôsledku tejto zámeny.

Na základe uvedených kritérií zohľadňuje skutočnosť o nezavinení a neúmyselnom konaní navrhovateľky, avšak prihliadnuc aj na závažnosť správneho deliktu, ktorá bola vysoká uložila odporkyňa navrhovateľke pokutu vo výške 1/5 z hornej sadzby, čo považuje za pokutu adekvátnu. Zohľadnila tiež, že zámenou fotografie došlo k prepojeniu nevinnej osoby z brutálnou vraždou, čo malo za dôsledok zásah do ľudskej dôstojnosti dotknutej osoby, ako aj do základných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a Medzinárodnými dokumentmi o dodržiavaní ľudských práv a slobôd.

S poukazom na uvedené požiadala odporkyňa Najvyšší súd SR, aby rozhodnutie odporkyne č. RP/55/2007 zo dňa 25.09.2007 potvrdil.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmala rozhodnutie odporkyne § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa pripojeným administratívnym spisom č. 104-PgO/O-1817/2007, ako aj z obsahom písomných podaní účastníkov a po vypočutí zástupcov

navrhovateľky a odporkyne na pojednávaní súdu, dospel k záveru, že opravný prostriedok nie je dôvodný.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Podľa § 64 ods. 1 písm. b/ cit.zák. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e/ citovaného zákona, podľa ktorého uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk, ak vysielala programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami s § 19.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu, ako aj zo samotného rozhodnutia odporkyne č. RP/55/2007 súd zistil, že navrhovateľka dňa 11.12.2006 odvysielala v rámci programu Paľba príspevkov s názvom Poprava, v ktorom na začiatku reportáže po úvodnom slove redaktora sa na obrazovke objavili detailné farebné fotografie trojice zadržaných, pričom portrét P. Kutiša, ktorého redaktor označil ako Jána Rožíka, jedného z údajných páchatel'ov bol na obraze cca 7 sekúnd. Po úvodnom vstupe forezného psychológa a prezidenta policajného zboru znovu redaktor prečítal komentár sprevádzaný postupným zábermi na snímané fotografie trojice páchatel'ov, pričom ide o detailný záber ich tváre. Identifikačné foto P. Kutiša je na celej ploche obrazovky cca 3 sekundy a je odvysielané ako posledné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že po odvysielaní príspevku bola podaná sťažnosť právny zástupcom P. Kutiša, ktoré nesmerovali k obsahu príspevku, ale najmä k prezentácii fotografií, ktoré identifikovali páchatel'ov spomínaného trestného činu. V priebehu reportáže bola spoločne s fotografiami osôb označených ako Róbert Petluš a Róbert Červeňan odvysielaná aj farebná fotografia Petra Kutiša s uvedením slovného komentára: „... ide o trenčianskeho kukláča Jána Rožík, ktorý je obvinený z vraždy“. Podľa vyjadrení právneho zástupcu P. Kutiša prezentovaná fotografia v reportáži s označením že ide o obvineného Jána Rožíka pochádza z vodičského preukazu Petra Kutiša, ktorú však Peter Kutiš nedovolil kopírovať, nedal nikomu súhlas na použitie fotografie, pričom ide o fotografiu z policajnej databázy, ktorá nie je verejnosti prístupná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že medzi účastníkmi je nepochybná pravdivosť námietky vznesenej zo strany právneho zástupcu Petra Kutiša, že predmetná fotografia bola v príspevku použitá vo dvoch prípadoch, pričom ale Peter Kutiš nebol obvinený z trestného činu vraždy. Rovnako prišlo k ďalšej nesprávnosti v predmetnej reportáži, keď bolo nesprávne uvedené meno a priezvisko tretieho obvineného z vraždy, namiesto Juraja Roszika bolo uvedené, že ide o Jána Rožíka.

Z obsahu uvedenej reportáže bolo súdom zistené, že detailná fotografia tváre P. Kutiša bola v príspevku predstavená na ploche cca 10 sekúnd, pričom bola súčasťou príspevku prinášajúceho zábery z brutálnej vraždy, fotografie obeti ležiacej na zemi v kaluži krvi, prezentovaná spolu s fotografiami ostatných páchatel'ov tohto brutálneho trestného činu. Podobizeň Petra Kutiša bola sprevádzaná, okrem iného aj so sprievodným komentárom, v ktorom redaktor využil spojenie ako mafiánska poprava, profily vrahov. Pravdivá je aj skutočnosť, že navrhovateľka následne dňa 18.12.2006 odvysielala ospravedlnenie, v ktorom okrem iného uviedla, že do reportáže sa omylom dostali aj nesprávne fotografie, za čo sa dotknutým ospravedlňuje.

Na podklade uvedeného senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že odvysielaním príspevku *Poprava* v relácii *Palba* dňa 11.12.2006 prišlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných, konkrétne bolo zasiahnuté do ľudskej dôstojnosti Petra Kutiša a to použitím a odvysielaním fotografie menovaného, najmenej dvakrát počas reportáže o brutálnej vražde, ktoré bolo spojené so slovným komentárom redaktora o mafiánskej vražde spolu s prezentáciou profilov vrahov. Takýto skutok je porušením povinností vysielateľky upravených v § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z., keďže ide o zásah do ľudskej dôstojnosti konkrétnej osoby.

Za porušenie povinností upravených v § 19 citovaného zákona môže odporkyňa uložiť pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk.

Navrhovateľka v opravnom prostriedku namietala výšku uloženej pokuty.

Na podklade obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyne súd v tejto veci dospel k záveru, že odporkyňa riadne odôvodnila závažnosť správneho deliktu, mieru zavinenia, trvanie správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania. Vychádzala z kritérií objektívnej

zodpovednosti pre správny delikt, teda postupovala správne, keď neprihliadla na argumenty navrhovateľky uvádzajúce, že ak sa poškodený sám nedomáha nápravy vágneho stavu voči vysielateľovi v občiansko-právnom súdnom konaní, teda poškodený sa nepovažuje v zmysle zákona za poškodeného a nevyvodzuje z odvysielania predmetného príspevku žiadne dôsledky, potom tvrdenie rady, že závažnosť správneho deliktu je mimoriadne vysoká, považuje za neadekvátne a nesprávne. Uvedená skutočnosť, že samotný poškodený si neuplatňuje nárok v zmysle Občianskeho zákonníka, nemá vplyv na posudzovanie správneho deliktu v tomto konaní, keďže ide o objektívnu zodpovednosť za správny delikt, pričom podľa názoru súdu je jednoznačné, že odporkyňa správne vyhodnotila skutkový stav, keď ho kvalifikovala ako porušenie § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. Na pojednávaní súdu v tejto veci právna zástupkyňa navrhovateľky už netrvala na uvedenej argumentácii, keďže sama uviedla, že poškodený podal žalobu na ochranu osobnosti proti vysielateľke.

Skutočnosť, že navrhovateľka podľa vlastných vyjadrení konala v omyle zohľadnila odporkyňa, avšak tento fakt nepovažovala za exkulpačný dôvod. Súd konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu tvrdenia navrhovateľky o tom, že prišlo k omylu zo strany policajného zboru neboli preukázané písomnou korešpondenciou. Uvedené potvrdil len autor reportáže Ján Pasiar vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 11.09.2007, podľa ktorého prezident policajného zboru ako aj prvý viceprezident pri osobnej návšteve autora reportáže spolu so šéfredaktorkou Paľby J Segečovou mali údajne potvrdiť, že išlo o ich pochybenie. V administratívnom spise sa však nenachádza vyjadrenie polície, ktoré by tvrdenia Jána Pasiara potvrdili. Podľa názoru súdu v tejto časti navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno, čo má zásadný význam aj na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v časti výšky uloženej pokuty.

Súd preskúmal výšku uloženej pokuty v súlade s § 245 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rada postupovala na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, nevybočila z medzi a hľadísk ustanovených zákonom. Zohľadnila závažnosť porušenej povinnosti, mieru zavinenia navrhovateľky, trvanie správneho deliktu ako aj rozsah a dosah vysielania. Všetky kritéria riadne zdôvodnila. Súd v tomto prípade nevyužil svoje moderačné právo najmä z dôvodu, že navrhovateľka nepreukázala, že protiprávne konanie nezavinila, teda nepredložila súdu žiaden dôkaz – listinu prípadne nenavrhl súdu vypočuť vo veci svedkov, ktorými by preukázala konanie v omyle, čo mohlo mať vplyv na použitie moderácie súdom a aj význam na určenie výšky pokuty. Písomné vyjadrenie redaktora J.Pasiara takúto silu nemalo, keďže menovaný nevypovedal

vo veci ako svedok, a teda neniesol prípadné riziko trestnoprávnej zodpovednosti, ktoré právny poriadok spája s krivou výpoveďou svedka.

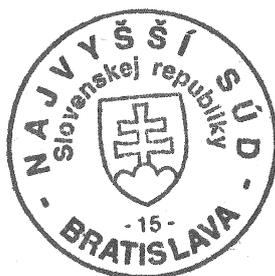
Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/55/2007 zo dňa 25.09.2007 v súlade s § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že navrhovateľke, ktorá nemala vo veci úspech, nepriznal právo na náhradu trov konania.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa položky č. 10 písm. c/ prílohy zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. v spojení s § 2 ods. 4 veta druhá citovaného zákona, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. marca 2009

JUDr. Anna Elexová, v.r.

predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková *Am?*

